

Ma Không Đầu

Ở vùng ngoại ô thành phố Sài Gòn, có một xóm đạo gọi là Giáo Xứ Tân Thành ở trong khu đó có một người con gái tên Trinh. Nhà của Trang có 3 gian, nhà tắm, nhà bếp đều có đủ. Vì đất của ông bà để lại rất là rộng, cho nên Ba của Trang đã trồng rất nhiều cây ăn trái và đủ loại hoa hết trồng thật đẹp nhưng có vẻ hơi âm u

Trang là chị Hai cho nên từ nhỏ đã ngủ một mình trong căn phòng nhà trên. Thường thường trước khi đi ngủ Trang hay đóng cửa sổ lại vì sợ phải nhìn ra ngoài; trời thì tối om mà cây cối khi bị gió thổi cứ đưa qua đưa lại và tiếng kêu xào xạc của lá làm người nghe cũng rợn tóc gáy huống gì một đứa bé chỉ mới 12 tuổi mà thôi. Tuy mỗi đêm đều đóng cửa sổ, nhưng có nhiều đêm Trang thức giấc lại thấy cửa sổ tự động mở toang; nhiều khi sợ quá kêu đứa em gái thứ tư qua ngủ chung. Nhưng chỉ được một đêm thôi là đứa em không chịu nổi vì cái giường của Trang chỉ dành cho một người cho nên hai chị em ngủ chung thì hơi chật và thấy rất là nóng ...

Ngoài ra, Trang rất sợ phải ngủ ở gian giữa gần nhà tắm đó. Cái gian đó từ nhỏ đến lớn mỗi lần ngủ ở cái gian giữa là Trang không bao giờ có một giấc ngủ yên lành. Cứ giữa đêm lại thức giấc cho đến gần sáng. Có một lần ngủ với bà ngoại cũng vậy, Trang cũng bị thức giấc giống như ai đó gọi dậy ... Chính Trang cũng không hiểu tại sao mình ngủ không được, Trang chỉ biết rằng có cái gì đó làm Trang sợ sệt và không dám ngủ.

Năm 80, nhà Trang mở quán cafe và có người dì họ đến ở chung để phụ buôn bán với mẹ Trang. Một hôm, có một người anh họ đến nhà ở trọ vì trốn nghĩa vụ cho nên không dám về nhà sợ công an bắt. Tối hôm đó khoảng 10 giờ rưỡi, quán đông khách lu chứa nước hết, Trang phải đi xách nước từ nhà tắm đổ vào lu để có nước pha cafe. Khi đi xuống nhà tắm thì phải qua gian nhà giữa, Trang thấy anh họ (anh họ ngủ ở gian giữa gần nhà tắm) cứ nói ú ớ gì đó trong họng và còn cười khúch khích nữa, Trang nghĩ là chắc là anh họ mớ nên cười thầm trong bụng: "Anh họ lớn rồi mà còn mớ nữa kìa" ...

Rồi khoảng 12 giờ mấy, sau khi dọn dẹp xong, chờ má và dì chui vào mùng xong rồi thì Trang là người tắt đèn và chui vào mùng của mình chuẩn bị ngủ thì lúc đó nghe tiếng chân anh Tùng chạy lên nhà trên. Vừa chạy lên nhà trên, anh Tùng vội chui vào mùng bà dì và nói với một giọng sợ sệt:

- Dì H. cho con ngủ chung với Con sợ quá. Con ngủ ở dưới kia bị ma nó phá và thọt lét con nhột quá chừng.

Dì của Trang thì tưởng ảnh bị mê sảng gì đó, nên mới nói lớn:

- T! T! Bình tĩnh lại coi và nói từ từ cho dì nghe. Một lúc sau anh họ mới lấy lại bình tĩnh và nói tiếp:

- Con đang ngủ thì con thấy từ nhà tắm có một bóng đen đi vào. Bóng đen đó đến gần giường và nắm lấy cánh tay con, ngay cái đồng hồ mà con đang đeo đây nè, sau đó nó thọt lét con. Con mặc cười mà cười không ra tiếng. Con ráng nhìn kỹ coi là ai nhưng mà con chỉ thấy tay chân và mình mà thôi, không có thấy đầu đâu hết.

Nghe đến đây Trang nghĩ đến lúc mình đi lấy nước nghe anh họ ú ớ có lẽ lúc đó con ma nó đang thọt lét ảnh, vậy mà mình chẳng hay biết gì hết, thật là ghê quá chừng. Lúc đó mình mảy của Trang nổi da gà hết trơn và không dám nhúc nhích cựa quậy gì hết.

Sau khi nghe anh họ kể xong, dì H. mới nói:

- Thôi để dì xuống đó ngủ xem sao, còn T. ngủ ở đây đi

Sáng hôm sau anh họ không dám ở lại nhà của Trang thêm một giây phút nào nữa. Còn dì H. sau khi xuống gian giữa ngủ thì dì thức sáng đêm để xem có chuyện gì xảy ra hôn? Nhưng mà dì có thấy ai đâu ...

Thật ra cả gia đình của Trang không có ai thấy ma cả ... chỉ có anh họ thấy mà thôi!

Ngoài ra, còn có vài người trong xóm họ đi buôn bán về khuya hay là sáng sớm gì đó, họ thấy có người ngồi trên chiếc xích đu cũ kỹ ở ngoài sân và chiếc xích đu này là của bà nội mua cho Trang khi còn bé. Bà nội của Trang đã mất khi Trang được 6 tuổi, cho nên có người nghĩ rằng bóng đen đó là hồn ma của bà nội Trang.

Khi bà nội Trang chết, cái hòm đựng xác bà nội vẫn còn để ở nhà vì chưa đến ngày chôn. Có một đêm vì sao đó Trinh ngủ không được thức dậy ra sau bếp thấy má và vài người bà con đang làm bánh và nấu thức ăn để ngày mai cúng. Má Trang thấy Trang thức thì mới bảo:

- Sao con không đi ngủ đi!

Lúc đó Trang im lặng không nói gì hết và đi ra ngoài hàng ba thì thấy đứa em trai kế cũng không ngủ được nên ra hàng ba ngồi hóng mát. Trang đi đến và ngồi xuống bên cạnh em, lúc đó không biết mấy giờ nhưng thấy trời còn tối lắm có lẽ nửa đêm. Hai chị em đang ngồi thì bỗng nhiên nghe tiếng "đùng" cũng hơi lớn ở đằng sau lưng mình. Trang vội quay đầu nhìn lại thì tấm hình của bà nội để dựa vào cái hòm đang rung rinh và hình như cái hòm cũng đang rung rinh nữa. Sợ quá, Trang chạy ngay xuống nhà bếp nói cho má nghe, nhưng má không có chịu tin ...

Đến bây giờ Trang vẫn còn nhớ rõ cái hình ảnh và tiếng động đó. Ngoài ra Trang còn nhớ rằng khi đưa bà nội đi chôn, cái xe tang lạ lùng lắm, không giống như xe tang bây giờ, và Trang đã gục đầu trên hòm bà nội ngủ một giấc ngon lành.